

תת"ע 1016/07/13 - מדינת ישראל נגד דניאל אוחנה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1016-07-13 מדינת ישראל נ' אוחנה
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאלה פלג

המאשימה

נגד

דניאל אוחנה

הנאשמים

הכרעת דין

1. נגד הנאשם נרשמה ביום 23.6.13 הודעת תשלום קנס שעניינה אי ציות לתמרור 301 שניצב בדרכו בכך שלא נתן זכות קדימה לרכב אחר שנכנס לצומת, בניגוד לתקנות 64 (ג) ו-22 (א) לתקנות התעבורה.

2. על פי האמור בהודעת תשלום הקנס פנה רכבו של הנאשם ימינה מרחוב רמבה בת"א לכיוון רוקח. בכיוון נסיעת הנאשם מוצב תמרור 301. הנאשם על פי כתב האישום השתלב לנתיב נסיעתה של השוטרת המעורבת מבלי לתת זכות קדימה לרכבה. כתוצאה מכך, נאלצה השוטרת המעורבת לבלום בפתאומיות ולסטות נתיב אחד לשמאלה על מנת שלא לפגוע ברכב הנאשם. השוטרת המעורבת כרזה לנאשם לעצור את רכבו אך לטענתה או התעלם מכך והמשיך בנסיעה עד שנעצר. דברי הנאשם, כפי שנרשמו, היו **"הסתכלתי, לא ראיתי תנועה, יש לי שם נתיב שלם להשתלב, לא שמעתי חריקות בלמים, שמעתי צפירות, בינינו כל דקה צופרים בכבישים. לא ראיתי אותך בכלל"**

הנאשם כפר במיוחס לו ונשמעו ראיות.

3. במסגרת פרשת התביעה העידה השוטרת גב' ג'ני בל"י שרשמה לנאשם את הודעת תשלום הקנס. לדבריה, היא עמדה ברמזור בצומת לפני הפנייה ימינה מרחוב רמבה לרוקח כשלפניה מספר רכבים פרטיים. לא היה זכור לה מה היה מיקומה בתור לרמזור. לדבריה, כאשר חצתה את הצומת והגיע בסמיכות לפנייה ממנה יצא הנאשם, יצא הנאשם וחסם את נתיב נסיעתה באופן שגרם לה לבלום ולסטות כאמור על מנת להימנע מתאונה ("בזמן ביצוע העבירה לא היו כלי רכב ביני לבין הנהג"; עמ' 2 שו' 26); ובהמשך: **"אולם שאני הגעתי לשם בדיוק אז פנה הנאשם ימינה וביצע את העבירה"** עמ' 3 שו' 3-5).

4. גרסת הנאשם הייתה כי הוא פנה ימינה בצומת הרחובות רמבה - רוקח והתקדם באיטיות על פני מסלול שאותו כינה מסלול השתלבות. הוא ראה כי רכבים שעמדו בצומת בשדרות רוקח החלו בנסיעה לכיוונו והוא, לטענתו, השתלב עימם. לדבריו **"המהירות הייתה איטית והם (הרכבים שהיו לפניו -D.S.). אפשרו לי להשתלב בתנועה"** עמ' 3 שו' 15-16). בחקירה נגדית הבהיר הנאשם כי **"השתלבותי ביניהם והם האטו את המהירות, אולי זו הסיבה שהם האטו"** (עמ. 4 שו' 16-17; ההדגשות אינן במקור). הנאשם טען כי במקום היו **"מספר מכוניות ואני השתלבותי ביניהם ואף אחת לא בלמה חרום"** [עמ. 4 שו' 21) לטענת הנאשם, רכב המשטרה בלם על מנת שלא להתנגש ביתר הרכבים שהיו ולא ברכבו. הנאשם שב ואישר בהמשך חקירתו כי **"כן, הייתה תנועת רכבים (על שדרות רוקח - D.S.) ואף אחד לא שאל אותי מדוע התפרצתי"** [עמ. 4 שו' 25-26). הנאשם התבקש להסביר כיצד מתיישבת גרסתו בבית המשפט בדבר קיום רכבים נוספים והשתלבות ביניהם עם דבריו לעורכת הדוח לפיהם **"הסתכלתי, לא ראיתי תנועה"**. הנאשם השיב כי **"כאשר הגעתי לסוף הסתכלתי שמאלה ואז הגיעו רכבים שיצאו מרמזור אדום, כאשר הייתי ממש קרוב אליהם הם האטו כי הם לא נסעו מהר ואפשרו לי להשתלב בתנועה ביניהם. שאני הגעתי לתחילת נתיב ההסעה יש שם רמזור אדום והרכבים באמת לא נסעו. לא השתלבותי אז כי הייתי אז בתחילת נתיב האצה"**

דין והכרעה

5. גרסת המאשימה בהליך זה לא נסתרה. הנאשם ניסה אמנם ליצור גרסה ולפיה על מנת לחצות את הרמזור ולבלום היה על עורכת הדוח להאיץ למהירות פנטסטית על מנת לבלום ולסטות כפי שעשתה אולם טענה זו אין לקבל ממספר טעמים: ראשית, הנאשם טען בדבריו הנהג כי לא ראה את הרכב המשטרה כן שטענה זו אינה יותר מהשערה שאין לה תימוכין בגרסת עורכת הדוח. שנית, הנאשם העיד כי הרכבים שהיו ברמזור אפשרו לו להשתלב בתנועה על ידי נסיעה איטית מצדם. ברור כי אילו הרכב המשטרה היה בולט בנסיעה מהירה על רקע הרכבים האיטיים האחרים, הדעת נותנת כי הנאשם היה מבחין בו, דבר שלא קרה כאמור. שלישית, עורכת הדוח הסבירה כי מיקומה בתור לרמזור הירוק לא זכור לה אך לנתון זה אין חשיבות שכן בהגיעה לעברו השני של הצומת פנה הנאשם ימינה וביצע כלפיה את העבירה המיוחסת לו.

6. כאמור, גרסת הנאשם הייתה כי השתלב בהצלחה לאחר שביצע את הפנייה ימינה בשדרות רוקח. אין בידי לקבל גרסה זו ממספר טעמים: ראשית, הנאשם ציין כי כאשר ביצע את הפנייה ימינה ראה לראשונה את הרכבים בצומת ברחוב רוקח מתחילים בתנועה בחסות האור הירוק בכיוון נסיעתם. לגרסת הנאשם, רכבים אלה האטו מהירות נסיעתם ואפשרו לו **"להשתלב ביניהם"**. על ביטוי זה **"להשתלב ביניהם"** חזר הנאשם לפחות פעמיים בעדותו. ברי, כי אם הנאשם היה במצב של נסיעה ולו נסיעה איטית ואף הרכבים שראה מאחוריו ברמזור החלו בנסיעה, שהייתה איטית לשיטתו של הנאשם, כי אז לא היה מקום לאפשר לרכב הנאשם להשתלב **"בין"** הרכבים אלא מה שהיה צפוי שיקרה הוא כי הרכבים שחצו את הצומת ייסעו מאחורי רכבו של הנאשם, דבר שלשיטת הנאשם לא קרה שכן השתלבותו הייתה **"בין"** הרכבים ולא לפניהם. שנית, גרסת הנאשם אינה עקבית. הנאשם העיד בעדות ראשית כי **"כשהגעתי לקרבת הצומת הסתכלתי על הרמזור ימינה אז התקדמתי באיטיות וראיתי שבדיוק התחלף הרמזור שרכבים שעמדו בשדרות רוקח התחילו לנסוע"** (עמ. 3 שו' 13). במלים אחרות, על פי גרסה זו הרכבים שבצידו השני של הצומת בשדרות רוקח החלו בנסיעה כאשר הנאשם ביצע את הפנייה ימינה בצומת רמבה - רוקח או היה סמוך לה, שכן נסע לדבריו באיטיות. והנה, הנאשם מגולל בהמשך דבריו גרסה הפוכה ולפיה בהיותו בנתיב שכונה על ידו **"נתיב האצה"** או **"נתיב הסעה"** המכוניות בצידו השני של הצומת כלל לא החלו בנסיעה ורק כאשר הגיע לקצה הנתיב שכונה על ידו **"נתיב**

האצה" הבחין במכוניות שיצאו מצידו השני של הצומת: "כאשר הגעתי לסוף הסתכלתי שמאלה ואז הגיעו רכבים שיצאו מרמזור אדום, כאשר הייתי ממש קרוב אליהם הם האטו כי הם לא נסעו מהר ואפשרו לי להשתלב בתנועה ביניהם. שאני הגעתי לתחילת נתיב ההסעה יש שם רמזור אדום והרכבים באמת לא נסעו. לא השתלבתי אז כי הייתי אז בתחילת נתיב האצה" . (עמ. 4 שו' 29-31).

7. לאור חוסר העקביות בגרסתו של הנאשם כפי שפורט לעיל והעובדה שגרסתה של עורכת הדוח לא נסתרה, אני סבור כי יש לתת את מלוא האמון בגרסה שפירטה עורכת הדוח בדוח. זאת, לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה של מי שנוגעת בדבר, שכן העבירה במקרה זה נערכה כלפי עורכת הדוח.

לפיכך מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ד, 16 ינואר 2014, במעמד הצדדים

חתימה